

Med. Halā. 4, 3, 5, 96. अग्नि MBh. 12, 4389. वारि R. 2, 64, 65. 3, 25, 5. Rāga-Tar. 2, 164. भक्त Kathās. 54, 171. Verz. d. Oxf. H. 57, a, No. 103, Z. 6. Spr. (II) 1615. न्ययोधस्य बीजम् 3841. स्तोकिं मरुद्वा धनम् 5267. दान 7189. तिलराशि Pañkāt. 121, 11. आकल्परचना Sāh. D. 138. स्त-वकमहिमन् Z. d. d. m. G. 27, 94. स्तोकिं हि कृतमिन्द्रेण वज्रेणात्र विदार्-रणम् R. 4, 34, 14. स्तोकानि दिनानि Spr. (II) 4634. Kathās. 6, 19, 70, 82. Pañkāt. 31, 5 (27, 14 ed. ord.). भूयांसो वायसाः सति स्तोकाश्च भाषि-पत्तिषाः Spr. (II) 3907. स्तोकायुस् adj. Buāg. P. 2, 7, 36. स्तोकावशेषप्राण Rāga-Tar. 3, 410. भुक्ति von kurzer Dauer Jāgñ. 2, 27. अस्तोकविस्मय Mālatim. 161, 2. n. ein Weniges: तन्ममापि स्तोकिं प्रपच्छ Pañkāt. 263, 25. स्तोकिनोव्रतिमायाति Spr. (II) 842. 5429. 7190. स्तोकिम् adv. ein wenig: नत्वा Spr. (II) 3353. अन्तर्विशति 7248. गत्वा Kathās. 10, 127. Çāk. 8, 9, 98, 8. Pañkāt. 170, 6. यावदग्रे किञ्चित्स्तोकिं मार्गं याति 243, 13. विपतिं बहुतरं स्तोकिमुर्व्यां प्रयाति mehr in der Luft als auf der Erde Çāk. 7. स्तोकिनिर्मुक्त ad 19. स्तोकिन्मिषतेजस् Spr. (II) 2683. नम्रा Megh. 80. पाण्डुर Halā. 4, 52. Buāg. P. 10, 22, 31. allmählich Spr. (II) 6456. स्तोकेन und स्तोकात् (dieses bildet mit dem folg. Worte ein comp.) vor einem partic. auf त so v. a. kaum, mit genauer Noth P. 2, 1, 39, 3, 33, 6, 3, 2 (vgl. Siddh. K. zu P. 6, 2, 49). — Vgl. प्र.

स्तोकिक (von स्तोकि) 1) m. Bez. des Kātaka, des um einen Regen-tropfen bittenden Vogels, AK. 2, 5, 17. H. 1329. M. 12, 67. MBh. 3, 12546. 12, 389. 13869. R. 3, 33, 28. 6, 81, 9. विनेडुर्वर्हिणस्तत्र स्तोकिकात्प-रुताः (st. स्तोकिका अ०) Hariv. 3910. die neuere Ausg. liest स्तोकि-कल्परुताः, welches Nilak. durch अत्यल्पशब्दाः erklärt. — 2) ein best. Gift, = वत्सनाभ Rāgan. 6, 225.

स्तोकिशम् (wie eben) adv. P. 5, 4, 42. Schol. Vor. 7, 68. tropfenweise: स्तोकिशो वृष्टिर्विभक्तापचरति Ait. Br. 2, 12. ददाति zu einem Bischen P., Schol.

स्तोकीय und स्तोकीय adj. (f. स्त्री) auf Tropfen bezüglich, so heissen sowohl die Schmalzspenden (आहुति) als Sprüche und Verse (VS. 22, 6. TS. 7, 1, 14, 1. RV. 1, 75, 3, 21), welche bei fallenden Tropfen angewandt werden: पदाज्ञानाति स्तोकिभ्यो ऽनुब्रूहीति मैत्रावरुणः स्तोकीया अन्वाह् Bauddh. bei Sāh. zu Ait. Br. 2, 12. Mauldh. zu VS. 22, 6. Comm. zu TBr. 3, 583. Āçv. Çr. 3, 4, 1. Çat. Br. 13, 1, 3, 1, 2. Çāñkh. Br. 10, 5. TBr. 3, 8, 6, 1, 2. Çāñkh. Çr. 10, 12, 15. 15, 1, 24.

स्तोत्रैर (von 1. स्तु) nom. ag. Lobsänger, Anbeter; Gläubiger, Anhän-ger RV. 1, 11, 3. 38, 4. 3, 18, 5. 6, 34, 3. विश्वा सैर्भगा स्तोत्रभ्यो गृणते च सन्तु 7, 3, 10. 32, 18. 53, 3. 86, 4. रेवौ इद्वेतः स्तोता स्यात् 8, 2, 13. स्तोता स्यां तत्र शर्मणि 44, 18. 6, 45, 27. AV. 6, 2, 1. 19, 48, 4. neben मघवन् und सूरि RV. 1, 124, 10. 2, 1, 16. 5, 64, 4. 7, 7, 7. Nir. 7, 2. neben स्तव्य, स्त-व्याप्रिय, स्तोत्र und स्तुति als Beiw. Vishnu's MBh. 13, 7022. अ० der Niemanden lobt 1, 3314. Kumāras. 6, 83.

स्तोतव्य (wie eben) adj. zu loben, zu preisen Vop. 26, 25. Nir. 7, 2. Maitejup. 6, 34. MBh. 13, 1268. 4350. fg. Hariv. 7110. 10417. Spr. (II) 7580. Varāh. Brh. S. 26, 2. Verz. d. Oxf. H. 131, a, No. 237, Z. 10.

स्तोत्रं (wie eben) n. P. 3, 2, 182 (parox.). 1) Lobgesang, Preis, Lob AK. 1, 1, 5, 12. H. 269. Halā. 1, 145. RV. 1, 30, 5. स्तोत्रमस्य न तन्दते 138, 1. 3, 33, 14. 5, 55, 9. इन्द्रस्य स्तोत्रं मृतिर्भिरवाचि 6, 34, 5. 9, 72, 9. 103, 1.

AV. 5, 11, 8. 9. MBh. 1, 812. 8426. 3, 163. 4, 1255. दुर्गा० 6, 794. Hariv. 329. 10231. Rāga-Tar. 3, 62. Mārka. P. 83, 39. 97, 2. Weber, Kṛṣṇaḡ. 301. fg. Brahma-P. in LA. (III) 52, 19. Buāg. P. 3, 9, 38. 40. 4, 7, 19. 13, 23. 25, 2. 6, 8, 27. 19, 9. 8, 3, 31. Pañkāt. 1, 3, 88. 4, 22. 9, 9. 4, 1, 16. Verz. d. B. H. No. 496. 1274. Verz. d. Oxf. H. 94, a, 36. fg. कुर्याच्चतु-र्विधं स्तोत्रं पत्नयोरुभयोरपि Kām. Nitris. 12, 11. सत्यं प्रियं च 17, 16. Burnouf, Intr. 542. 537. स्वविक्रमकथा० Rāga-Tar. 3, 351. ग्रन्थया० Jāgñ. 2, 204. मिथ्या० Spr. (II) 7596. इमं स्तोत्रम् Hariv. 13022 wohl nur fehlerhaft für इदं स्तो०. — 2) im Ritual die in singender Recitation vorgetragenen, den Çastra parallelen Abschnitte. Auf die Schöpfung des Soma folgt dieser Gesang des Udgātār und seiner Genossen, dann das Çastra durch den Hotar und Opferung des Tranks. Der Agnishtoma z. B. zählt an den drei Savana zwölf Stotra mit 190 Versen (स्तोत्रिया). Nach Ait. Br. 3, 23 und Sāh. zu d. St. besteht ein Stotra aus fünf Gliedern: हिकार (des Udgātār), प्रस्ताव (des Pra-stotar), उद्गीथ (des Udgātār), प्रतिहार (des Pratihartar) und निधन (sämtlicher). Ueber Einzelnes vgl. Sāh. zu Ait. Br. 3, 41. Schol. zu Çāñkh. Br. 16, 9. TS. Comm. 3, 16. TBr. Comm. 1, 99. Ind. St. 10, 353. fg. — Çat. Br. 4, 1, 4, 7. यद्वाव स्तोत्रं तच्छत्रं पासु खेव स्तुवते ता एवानुशं-सति 8, 1, 3, 4. ऋचा वै स्तोत्राय गृह्यते यनुषा शस्त्राय Kāt. 29, 2. ग्रहे वा गृहीत्वा चमसं वेत्नीयं स्तोत्रमुपाकुर्यात् TS. 3, 1, 2, 4. Çāñkh. Br. 17, 7. Ait. Br. 2, 37. 3, 46. 4, 12. निविदा स्तोत्रमतिशस्तं भवति 3, 11. Kāt. Çr. 9, 14, 4. 12, 4, 16. ० प्रसव Çāñkh. Çr. 8, 15, 4. स्तोत्रमग्रे शस्त्रात् Āçv. Çr. 5, 10, 1. Lāt. 1, 11, 23. 2, 7, 4. 11, 1. स्तोत्रवत्प्रस्तावाः 4, 10, 7. यदे-वत्यासु स्तुवते सा स्तोत्रदेवता 6, 9, 4. Schol. zu 1. MBh. 14, 742. — Vgl. आलमन्दार०, धनद०, नित्य०, परा०, प्रिय०, भक्तामर०, मरुत्०, राम०, ल-क्ष्मी०, वाक्यसिद्धांत०, शिवपञ्चातर्०, श्रीगुरुसूक्तनाम०, श्रीहरि०, सप्त-बुद्ध०, सरस्वती०, सूर्य०.

स्तोत्रभाष्य n. Titel einer Schrift Wilson, Sel. Works 1, 43.

स्तोत्रम् (von स्तोत्र), ०यति durch einen Lobgesang verherrlichten Verz. d. Oxf. H. 127, a, No. 227.

स्तोत्ररत्न n. Titel einer Schrift Hall 203.

स्तोत्रवत् (von स्तोत्र) adj. von Stotra begleitet Kāt. 28, 10. Çāñkh. Çr. 7, 10, 1.

स्तोत्रिय und ०त्रीय adj. zu einem Stotra gehörig. 1) m. (namlich तृच, resp. प्रगाथ) der erste des Bahishpavamāna Ait. Br. 3, 4, 14. आत्मा वै स्तोत्रियः प्रजानुवृषः 23. fg. 6, 5. 14. 17 (vgl. VS. 19, 24). Çāñkh. Br. 13, 4. 5. 19, 10. Āçv. Çr. 5, 10, 13. 15, 13. स्तुते होता स्तोत्रियमनु-द्वेत् 6, 10, 17. षडह् 7, 2, 2. तेषां यस्मिन्स्तुवीरन्स स्तोत्रियो यस्मिञ्छूः सो ऽनुवृषः 5. 6. एक० 7. 10, 8. Pañkāt. Br. 11, 6, 6. 14, 1, 7. Çāñkh. Çr. 12, 5, 4. 6, 9. — 2) f. स्त्री (sc. ऋच्) ein Stotra-Vers Çat. Br. 4, 4, 1. 12, 2, 3, 14, 8, 12. Ait. Br. 3, 41. Pañkāt. Br. 19, 3, 3. Lāt. 3, 8, 1. 4, 4, 7. Schol. zu Kāt. Çr. 24, 7, 20. — Vgl. ग्राव०, ऋ०.

स्तोम (von स्तुम्) m. die in den Text des Sāman-Vortrags einge-schalteten Singinterjectionen, Trüller u. s. w. (z. B. हुम्, हो, ओहा, हाऊ, इडम्, इहाहायि u. s. w.) H. an. 2, 314. Beispiele beim Schol. zu Pañkāt. Br. 5, 2, 7. 5, 11. 7, 1. 10, 6, 4. 11, 11, 13. 13, 5, 21. 6, 13. — Shady. Br. 3, 1. Pañkāt. Br. 8, 3, 7. स्तोमानर् Nid. 3, 12. देवतायै सोपायं